

КРАТКИЙ ОБЗОР СОБЫТИЙ НАЦИОНАЛЬНО-ОСВОБОДИТЕЛЬНОЙ РЕВОЛЮЦИИ 1821г. – ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΑΠΤΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ 1821

Сегодня отмечаем 198-ую годовщину того памятного дня, который принято считать началом Греческой революции. 25 марта 1821 г. в монастыре Святая Лавра на Пелопоннесе архиепископ Патрский Германос благословил начало революционного движения. Тогда в присутствии старост и партизанских командиров был поднят греческий флаг и дана клятва «Свобода или смерть», ставшая девизом долгой и кровопролитной борьбы за свободу и национальную независимость.

Σήμερα τιμούμε την 198-η επέτειο από την ημέρα της έναρξης της Ελληνικής Επανάστασης εναντίον των Τούρκων. Σύμφωνα με την παράδοση, στις 25 Μαρτίου του 1821 στο μοναστήρι της Αγίας Λάρας, ο επίσκοπος Παλαιών Πατρών Γερμανός σήκωσε το επαναστατικό λάβαρο και κήρυξε την ελληνική επανάσταση. Οι Έλληνες ύψωσαν την ελληνική σημαία και ορκίστηκαν «Ελευθερία ή θάνατος». Ο λαός ξεσηκώθηκε για να πολεμήσει για την εθνική του ελευθερία.

До этого в течение четырех столетий греческое население находилось под тяжелым османским гнетом, которое сопровождалось экономической и религиозной дискриминацией. Но, несмотря это, греки не утратили волю к борьбе и потенциал к сопротивлению, сохранили православную веру. В конце 18-начале 19 вв. росту национального самосознания греков способствовало развитие торговли и судоходства и распространение просветительских идей. Великий греческий

просветитель Ригас Велестинлис открыто призвал к всеобщему восстанию против иноземного ига.

Στα 400 χρόνια σκλαβιάς οι Τούρκοι δρομολογούν συνεχώς όλο και σκληρότερα μέτρα με σκοπό όχι μόνο την σωματική αλλά και την ψυχική και πνευματική αποδυνάμωση του Ελληνικού λαού. Οι Έλληνες, ωστόσο, δεν απώλεσαν την επιδίωξη για απελευθέρωση και αντίσταση, ενώ κατόρθωσαν να διατηρήσουν την Ορθόδοξη πίστη τους. Για το λόγο αυτό κι η Ελευθερία αλλά και η Ελλάδα προσωποποιημένες σε Θεές στις ψυχές όλων των Ελλήνων, θα δώσουν κουράγιο και Θάρρος για την έναρξη μιας αποφασιστικής κίνησης για την απελευθέρωση ολόκληρης της Ελλάδας.

Στα τέλη του 18ου- αρχές 19ου αι. με την ανάπτυξη του εμπορίου και της ναυτιλίας, αλλά και τη γνωριμία με τις ιδέες του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, ενισχύεται η εθνικής συνείδηση των Ελλήνων, η ανάγκη για αποτίναξη του οθωμανικού ζυγού. Ο μεγάλος Έλληνας διαφωτιστής Ρήγας Βελεστινλής έκανε ανοιχτή έκκληση για την εξέγερση ενάντια στο ξένο, αλλόδοξο ζυγό.

Революционным настроениям среди греков также способствовали изменения в международных отношениях – постепенный упадок Османской империи и рост влияния ее главного соперника – православной России. Не случайно именно в России в 1814 г. была основана тайная организация «Филики Этерия» во главе с тремя греческими купцами – Николаосом Скуфасом, Эммануилом Ксантосом и Атанасиосом Цакаловым.

Τα επαναστατικά αισθήματα των Ελλήνων ενισχύθηκαν και αξ' αιτίας των αλλαγών στις διεθνείς σχέσεις - στη σταδιακή παρακμή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και την

αυξανόμενη ανάκαμψη του κύριου αντιπάλου της – της Ορθόδοξης Ρωσίας. Δεν είναι τυχαίο πως στη Ρωσία το 1814 Ιδρύεται η Φιλική Εταιρεία, από το Νικόλαο Σκουφά, τον Αθανάσιο Τσακάλωφ και τον Πάτμιο Εμμανουήλ Ξάνθο.

В 1821 г. лидер «Филики Этерии» Александр Ипсиланти распространил призывы к освобождению от османского господства. Его немногочисленные войска начали восстание в Дунайских княжествах – Молдавии и Валахии.

Το 1821 ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, αξιωματικός του τσαρικού στρατού και Γενικός Επίτροπος της «Ανωτάτης Αρχής της Φιλικής Εταιρείας» ανακήρυξε τον απελευθερωτικό αγώνα στην περιοχή της Μολδοβλαχίας.

Из-за плохой подготовки восстание потерпело поражение, но уже в марте оно вспыхнуло с новой силой, теперь уже на территории Пелопоннеса. Вскоре к нему присоединились греческие острова, Спецце, Идра и Псара, а также некоторые районы центральной Греции. На борьбу греков за свободу турецкие власти ответили насилием и репрессиями. 10 апреля был повешен Вселенский Патриарх Григорий V.

Οι πρώτες μάχες έσβησαν σε σύντομο χρονικό διάστημα, όμως οι επαναστάτες κατάφεραν να υπερισχύσουν στην Πελοπόννησο, τη Στερεά Ελλάδα και σε πολλά νησιά του Αιγαίου (στις Σπέτσες, την Ύδρα, στα Ψαρρά) και να καταικήσουν τις στρατιές που έστειλε εναντίον τους ο Σουλτάνος. Ο Σουλτάνος απάντησε με βία, εκτελώντας τον Οικουμενικό Πατριάρχη Γρηγόριο 5°.

Военные успехи греков на Пелопоннесе во многом были связаны с деятельностью великолепного стратега и горячего патриота Теодороса Колокотрониса. Своим полководческим талантом он сумел сплотить разрозненные и конфликтующие друг с другом греческие отряды и выигрывать даже те сражения, которые казались безнадежными. После взятия Триполицы греки окончательно освободили Пелопоннес.

Οι επιτυχίες των ελλήνων σχετίζονταν με τη ηγετική μορφή της Επανάστασης του 1821, τον ευφυή και τολμηρό αρχιστράτηγο Θεόδωρο Κολοκοτρώνη που έμεινε γνωστός και ως Γέρος του Μοριά. Πρωταγωνίστησε σε πολλές στρατιωτικές επιχειρήσεις του αγών. Με την κατάληψη της Τριπολιτσάς οι Έλληνες κατάφεραν να απελευθερώσουν την Πελοπόννησο.

В конце 1821 г. вблизи развалин древнего Эпидавра открылось Национальное собрание, которое приняло первую в новой истории Греции конституцию. В Греции была провозглашена республика, основанная на таких демократических принципах, как разделение властей, проведение свободных выборов, свобода вероисповедания, гарантии собственности и безопасности граждан.

Η Α' Εθνοσυνέλευση Επιδαύρου ή Πρώτη Εθνική Συνέλευση της Επιδαύρου έγινε το 1821 και ήταν η πρώτη συνέλευση νομοθετικού σώματος του νέου Ελληνικού κράτους. Η Ελλάδα ανακηρύχθηκε δημοκρατία και βασίζεται στις δημοκρατικές αρχές όπως ο διαχωρισμός των εξουσιών, ελεύθερες εκλογές, την ελευθερία της θρησκείας, της παρουσίας και η εγγύηση την ασφάλειας των πολιτών.

В течение последующих семи лет греки с оружием в руках отстаивали эти принципы. Оправившись от первых поражений, турецкий султан собрал новые войска и одновременно начал наступление с севера и юга. Трагическими страницами греческой истории стали резня на острове Хиос, убийство и увод в рабство 22 тысяч жителей острова Псара и варварская расправа над жителями города Миссолонги, которая потрясла всю Европу.

Κατά τα επόμενα επτά χρόνια οι Έλληνες με τα όπλα υπερασπίζονταν αυτές τις αρχές. Μετά από τις πρώτες ήττες, ο Τούρκος σουλτάνος συγκέντρωσε περισσότερα στρατεύματα και ξεκίνησε την ταυτόχρονη επίθεση από το βορρά και το νότο.

Η βάρβαρη σφαγή των κατοίκων στο νησί της Χίου (30 Μαρτίου 1822), η μαζική δολοφονία και δουλεμπόριο των 22 χιλιάδων κατοίκων των Ψαρών (Ιούνιος 1824) και η ηρωική εξοδος των κατοίκων του Μεσολογγίου αποτελούν τις τραγικές σελίδες της ελληνικής ιστορίας που συγκλόνισε ολόκληρη την Ευρώπη.

Ситуация осложнялась внутренними противоречиями среди борцов за греческую независимость. В разношерстные ряды повстанцев входили и представители местной аристократии, и торговая буржуазия, и предводители клефтов – свободолюбивых партизан, боровшихся против турецкого господства. Эти столкновения привели к гражданским войнам и пленению самого талантливого из греческих военачальников – Теодороса Колокотрониса. Все это нанесло тяжелый удар по обороноспособности греков. Но в 1825-27 гг., столкнувшись с мощным наступлением турецко-египетских войск, лидеры греческой революции были вынуждены оставить в стороне бывшие разногласия. Благодаря героическим действиям войск под командованием капитана клефтов Георгиоса Караискакиса грекам удалось остановить турецкие силы на Пелопоннесе и вплоть до мая 1827 г. удерживать Афины.

Η κατάσταση επιδεινώνεται με την εσωτερική αντιπαλότητα μεταξύ των αγωνιστών για την ελληνική ανεξαρτησία, αφού στις στρατιές που πολεμούσαν εναντίον των Τούρκων συνυπήρχαν οι εκπρόσωποι της τοπικής αριστοκρατίας, της εμπορικής και αστικής τάξης, οι αντάρτες και οι κλέφτες. Οι συγκρούσεις μεταξύ τους οδήγησαν σε εμφύλιο πόλεμο. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης πολλές φορές προσπάθησε να αμβλύνει τις αντιθέσεις ανάμεσα στους αντιπάλους, αλλά παρόλα αυτά δεν απέφυγε τη ρήξη. Το γεγονός αυτό αποδυνάμωσε την άμυνα των Ελλήνων. Όμως το 1825-1827, αντιμέτωποι με την έλευση των ισχυρών Τούρκο-Αιγυπτιακών δυνάμεων, οι ηγέτες της Ελληνικής Επανάστασης αναγκάστηκαν να παραμερίσουν τις διαφορές του παρελθόντος. Χάρη στην ηρωική δράση των στρατευμάτων υπό τη διοίκηση του αρχηγού των κλεφτών Γεώργιου Καραϊσκάκη, οι Έλληνες κατάφεραν να σταματήσουν τις τουρκικές δυνάμεις στην Πελοπόννησο και έως το Μάιο του 1827 κατάφεραν να κρατήσουν ελεύθερη την Αθήνα.

Но и после падения Афин греки продолжили сопротивление. В историю этих критических для Греции недель вошел знаменитый лозунг Колокотрониса «Топор и огонь для подчинившихся». На фоне османских зверств и не прекращающегося сопротивления греков в Европе крепнет филэллинское движение. Тысячи европейцев помогают охваченной восстанием Греции, оказывая материальную и денежную помощь, а некоторые – сражаясь добровольцами плечом плечу с греками. Самый известный из них – лорд Байрон нашел свою смерть в греческом городе Миссолонги.

Ακόμη και μετά την πτώση της Αθήνας, οι Έλληνες συνέχισαν την αντίσταση. Στην ιστορία αυτών των κρίσιμων εβδομάδων για την Ελλάδα μπήκε το περίφημο σύνθημα του Κολοκοτρώνη “ΤΣΕΚΟΥΡΙ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΕΝΟΥΣ”. Παράλληλα με τη συνεχή αντίσταση των Ελλήνων ενάντια στις φρικαλεότητες των Οθωμανών, στην Ευρώπη ενισχύονται οι στρατιές των φιλελλήνων. Χιλιάδες Ευρωπαίοι σπεύδουν να βοηθήσουν την εξεγερμένη Ελλάδα, παρέχοντας υλική και οικονομική βοήθεια, ενώ κάποιοι, ακόμη και ως εθελοντές, αγωνίζονται δίπλα στους Έλληνες. Ο πιο διάσημος από αυτούς - ο λόρδος Βύρων, που βρήκε το θάνατό του στο Μεσολόγγι.

В этих условиях европейские державы, ранее выступавшие против греческого восстания, решают вмешаться и принудить Османскую империю к миру. 8 октября 1827 года Россия, Франция и Великобритания участвуют в Наваринском морском

сражении против объединенных турецко-египетских сил и одерживают блестящую победу. Спустя несколько месяцев вспыхивает новая русско-турецкая война 1828–1829 гг. Итогом этой войны стала победа России и подписание Адрианопольского мира, по условиям которого Османская империя обязалась предоставить Греции независимость. Теперь авторитет и влияние России на Балканах были непререкаемы, что заставило Англию и Францию попытаться перехватить инициативу. Согласно Лондонскому протоколу от 22 января 1830 года, на территории Греции создается независимое государство во главе с наследственным монархом-королем.

Υπό αυτές τις συνθήκες, οι ευρωπαϊκές δυνάμεις, που προηγουμένως εναντιώνονταν στην ελληνική εξέγερση, αποφάσισαν να παρέμβουν και να πείσουν την Οθωμανική Αυτοκρατορία για την ειρηνική έκβαση του αγώνα. Στις 8 Οκτώβρη του 1827 η Ρωσία, η Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο συμμαχούν στη ναυμαχία του Ναβαρίνου κατά των Ενωμένων δυνάμεων της Τουρκίας και Αιγύπτου και κερδίζουν πανηγυρικά.

Λίγους μήνες αργότερα (από 1828 έως 1829) ξεκινάει νέος Ρώσο- Τουρκικός πόλεμος με νικητή τη Ρωσία. Η Συνθήκη Ειρήνης της Αδριανούπολης (ή Συνθήκη του Εντιρνέ) σήμανε το τέλος του Ρωσο-Τουρκικού πολέμου και με την υπογραφή της η Οθωμανική Αυτοκρατορία δεσμεύτηκε να παρέχει στην Ελλάδα αυτονομία. Πλέον το κύρος και η επιρροή της Ρωσίας στα Βαλκάνια ήταν αδιαμφισβήτητα και το γεγονός αυτό ανάγκασε τη Βρετανία και τη Γαλλία να αναλάβουν την πρωτοβουλία: σύμφωνα με το πρωτόκολλο του Λονδίνου της 22ας Ιανουαρίου 1830, επί του εδάφους της Ελλάδας ιδρύεται ανεξάρτητο κράτος.

Территория Греции ограничивалась Афинами с прилегающими областями, Пелопоннесом и рядом островов Эгейского моря, где проживало менее трети греческого населения. Греции потребовалось более ста лет для того, чтобы в результате тяжелых войн и ценой многочисленных человеческих жертв объединить греческие земли в рамках единого государства (Ионические острова были присоединены к Греции в 1864 году, Фессалия в 1881, а Македония, Западная Фракия и Крит в 1912 году, Додеканезские острова лишь только в 1947 году).

Η επικράτεια της Ελλάδας ήταν περιορισμένη στην Αθήνα με τις γύρω περιοχές, την Πελοπόννησο και τα νησιά του Αιγαίου, όπου κατοικούσαν λιγότερο από το ένα τρίτο του ελληνικού πληθυσμού. Στα επόμενα 100 χρόνια και μετά από τους αιματηρούς και σκληρούς πολέμους η Ελλάδα συνεχίζει να διεκδικεί τα εδάφη της με αποτέλεσμα την προσάρτηση των Ιονίων Νήσων το 1864, της Θεσσαλίας το 1881, της Μακεδονίας, της Δυτικής Θράκης και της Κρήτης το 1912 και των Δωδεκανήσων μόλις το 1947.

В сентябре 1831 г. в результате заговора был убит первый президент Греции, великий реформатор Иоаннис Каподистрия. После этого великие державы навязали Греции монархию с иностранными королевскими династиями, которые правили страной вплоть до 1973 г. Но в то же время, Революция 1821 г. стала первым и главным шагом на пути к свободе и демократии, к независимости, к физической целостности и духовной самодостаточности греческого народа, величайшим событием в истории Греков, предопределившим дальнейшее развитие греческой нации.

Τον Σεπτέμβριο του 1831 δολοφονείται ο πορώτος Κυβερνήτης ης Ελλάδας Ιωάννης Καποδίστριας. Έπειτα οι μεγάλες δυνάμεις επιβάλλουν στην Ελλάδα τη μοναρχία με ξένες βασιλικές δυναστείες που κυβέρνησαν τη χώρα μέχρι το 1973. Παρ' όλα αυτά, με την Επανάσταση του 1821 έγινε το πρώτο σημαντικό βήμα προς την ελευθερία, τη δημοκρατία, την ανεξαρτησία του ελληνικού λαού. Η ελληνική επανάσταση παραμένει το μεγαλύτερο γεγονός στην ιστορία του Ελληνισμού, ορόσημο, που εξασφάλισε την αναγέννηση, την παλιγγενεσία και επιτάχυνε την περαιτέρω ανάπτυξη του ελληνικού έθνους.

Τοιχογραφία της αίθουσας Ελευθερίου Βενιζέλου, νότιος τοίχος: Η Συνθήκη του Λονδίνου.